

Crollet 26-12-37

A Joan Carak Gomez

Estimat espos: Desitjaria que al rebra aquesta, estigesis be de salut com asi es la nostra, l'estic escrivint assegada al llit, aquest lliç tan estimat per nosaltres, la nostra fillleta esta dormint que sembla un angelet, i l'Entonieta llegeix una novela, aquesta tarda marigall imposible, l'escrivat dons me tingut de apadavar el davantal de treballar i cosima les mitges, nomes em sa grea perquè si afas ha la tarda pot marca la carta al Ben de las 8 del vespre i ara no potre marca fins ha las 10 del mati de dema.

En la Teva ultima carta em dius que si necesito els cuartos que Rodigi que mes emvies Rodi segit, dons no vull que me nenvies cap galletas Rodi per Tu i si algun Ten saba si algun dia pots veni fa els fortaros, de dines ha mai per ara no men fan faltan pero Tanpoc men sabran, fem cara i crea, pensa que lo que es-gasta fa per, nomes em fas el pensamen, que lo que Tenim de procura es anar pasan, avuiam si en podem sortir d'aquesta, que ja tindrem prou feina.

Aquí continua Rodi igual, ja Tanve si fa o no fa la nena cada dia mes grasa, la mare Tanve esta igual, el pare i germanas Tanve, la Transiqueta i el Jaime cada dia mes dolents, l'altra dia el varen escriura una carta, suposo que ja la auràs rebuda l'avica Tana ana pertot arreu, mol asperideta.

Mols recors de Tota la familia que Testima, mols patons de la Mre Carera, i Tu rep un fort abra de la Teva esposa que meii Toblida
Francisca Sirvent

Perdona aquesta carta dons estic mol incomode i fa de mol mal fer, rep mols patons de la Teva

Carta n° 3

Francisca